

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

maart(2) 2021

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

We gaan verder met de passage uit het BOEK van de HEMEL deel 13 – 19.11.1921 (zie vierde bundel blz 74) met commentaar door Fr. Robert YOUNG

Mijn Wil is Leven. Gezien de Wil van Mijn Vader onwrikbaar was en Mijn dood er kwam door schepselen, was er een ander schepsel die Mij leven gaf - een Schepsel die het Leven van Mijn Wil bevatte: Mijn Mama.

Dit was zo Zijn hele leven lang maar hier nu specifiek in Getsemane. In Zijn spirituele eenzaamheid, bij Zijn spiritueel gevoel verlaten te zijn door Zijn Vader, bij het drinken van de beker van het lijden - die Hij tot op de bodem leegdrinkt voor elk van ons - was Zijn Moeder er. Zij was daar volkomen met Hem verenigd gezien, vanaf haar Ontvangenis, de Wil van de Vader volkomen in Haar aanwezig was.

Mijn Mama: in het wonder van Mijn Wil ontving Ze Mij en liet Mij geboren worden in de tijd. Nu geeft Zij Mij een tweede keer Leven om Mij het werk van de Verlossing te laten volbrengen.

Wanneer de Wil van God er is valt alles op zijn plaats. Gezien in Maria de Wil van God perfect regeerde kon Zij nooit iets verschillend / tegenstrijdig willen van wat de Vader wou. Dit is nu juist de betekenis van het heersen van Gods Wil. En doordat die Wil in Haar zo volkomen aanwezig was kon Jezus op Haar vertrouwen/rekenen, op diezelfde Wil van de Hemel nu heersend op aarde in Zijn Moeder. Hier tijdens Zijn doodsangst in Getsemane gaf Zij hem voor een tweede keer Leven. Zij kon Hem doen opstaan uit de dood aan Zijn Menselijke Wil – en velen zullen dit al hebben ondervonden:

aan je menselijke wil kan je sterven om weer op te staan tot nieuw leven... En dit gebeurde hier met Jezus met de hulp van Maria. Zij - de Wil van de Vader in Haar - liet Hem toe het werk van de Verlossing te volbrengen.

Vervolgens keek Ik naar links en vond (jou, Luisa) de kleine dochter van Mijn Willen. Jou zag Ik het eerst, gevolgd door de andere kinderen van Mijn Wil.

Al wie na Luisa komen, wij en allen die haar geschriften lezen en door Hem worden geraakt. Wij die Hem gaan liefhebben, Hem werkelijk tot het centrum van ons leven maken, Hem in onze ziel en in ons lichaam laten circuleren... Hij zag ons daar, bij Hem: Maria aan Zijn rechterzijde en wij allemaal aan Zijn linkerzijde.

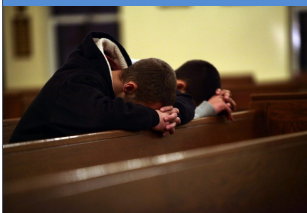
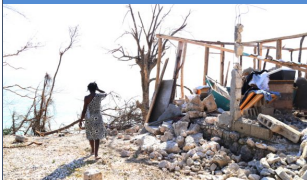
Daar Ik Mijn Mama bij Me wou als eerste verbindingsschakel van de barmhartigheid (De eerste die - door de Wil van de Vader - de barmhartigheid voor de mensheid beschikbaar maakte) waarvoor Wij voor alle schepselen de deuren moesten openen - wilde Ik met Mijn rechterarm op Haar leunen. Jou wou Ik als eerste verbindingsschakel van de rechtvaardigheid, om te verhinderen dat die zich op alle schepselen zou neerwerpen zoals zij het verdienen. Daarom wilde Ik met Mijn linkerarm op jou leunen, zodat jij die samen met Mij zou ondersteunen.

Maria, Moeder van Barmhartigheid – ons Leven, onze Zoetheid, onze Hoop - was de eerste die voor de wereld Zijn barmhartigheid beschikbaar maakte.

Maar door Luisa en de anderen, startend bij Luisa, die leven in de GW – in de volheid van de kennis, in het verlangen, in de liefde ervoor, in de volheid van het bezitten - door hen wordt rechtvaardigheid beschikbaar gesteld. In jou, Luisa, zie Ik de eerste schakel van Mijn rechtvaardigheid. Jij zal, samen met Mij, de rechtvaardigheid van God op je nemen opdat de barmhartigheid verder zou kunnen vloeien over de wereld. Jij, Luisa, zal met Mij lijden, net als Maria.

Ook wij zijn instrumenten van Zijn barmhartigheid. Door onze akten in de GW, nemen wij de gerechtigheid op ons. Dit wil zeggen dat we, niet enkel in pijn en lijden maar in alles wat we doen (onze dagdagelijkse akten, ook de meest gewone), eerherstel brengen voor de zonden in de wereld.

Dat neemt niet weg dat er nog straffen volgen, zegt Hij aan Luisa, maar je zal het zoveel verminderen...

De wereld van vandaag, het kwade verspreidt zich steeds meer, het vermenigvuldigt zich, het neemt oneindige en ondenkbare proporties aan... Dingen die 30 jaar geleden, zelfs 10 jaar geleden nog onmogelijk werden geacht, zijn nu de norm geworden. Wat doen wij hiermee? O ja, protesten en petitieën en op straat komen, maar het belangrijkste dat wij kunnen doen is ons met Jezus en Maria te verenigen in Zijn doodsangst en in al wat Hij deed tijdens Zijn aardse leven, om samen eerherstel te brengen. Laten we elk middel hanteren dat God ons aanbiedt om de gesels die op aarde neerkomen te verminderen. Ja, zoals de wereld bezig is moeten er wel straffen komen van God, dit kan ons niet verwonderen...

Maar tegelijkertijd belooft Hij ons dat onze akten in de Wil van God, onze gebeden, rondzangen, ons bidden met de UvdP waaraan zo vele beloftes zijn verbonden (zie eerste bladzijden boek – uittreksels BvdH), bescherming bieden. Hij beschermt de plaatsen waar de UvdP worden gebeden. Aan die Uren hangt zoveel kracht vast dat wij nooit onze moed hoeven te verliezen, nooit hoeven te vrezen, nooit depressief moeten worden!

God weet wat Hij doet. En ja, Hij wil laten voelen dat mensen fout zijn... Maar nu is het ook de tijd van de vergiffenis van de zonden, nu is het de tijd van de grootste genade – de tijd van de barmhartigheid.

En de grootste barmhartigheid die God ons kan tonen is het weer kunnen en mogen gaan leven in Zijn Goddelijke Wil!!!

Niemand zal barmhartigheid worden ontnomen tenzij wie die barmhartigheid niet wil aannemen. Wij geloven, vertrouwen dat God barmhartigheid is!!!

Met onze akten kunnen wij hiertoe veel bijdragen en een enorm verschil maken in de manier waarop God de wereld kan beantwoorden voor al het kwade op aarde. Onze plicht:

- 1) bidden en getuigen en het voorbeeld geven
- 2) het kwade uit ons eigen leven, eigen wereld verdrijven
- 3) leven in de Wil van God!!! Het belangrijkste!!! Om zo al te doen wat we kunnen en God glorie te brengen in naam van allen...

Met die twee steunen voelde Ik hoe Ik Mijzelf weer leven gaf. Alsof Ik niets had geleden liep Ik met stevige tred Mijn vijanden tegemoet.

Hij lag neergegoot op de grond, badend in Zijn zweet en bloed, overweldigd door onze vreselijke zondenlast, gebukt onder de slagen ervan zodat Hij de Vader vroeg de bittere beker weg te nemen... En plots staat Hij op en stapt statig, bijna plechtstatig, als het ware koninklijk op de soldaten af. We hoorden zijn uitleg voor deze verandering: de ondersteuning door Zijn Moeder Maria en Luisa en - hoe mooi, ook door ons... Zelfs in alle eeuwigheid blijft Hij voor steun en troost op ons rekenen, op Zijn Lichaam op aarde.

Bij alle pijnen die Ik tijdens Mijn Passie doorstond, waarvan vele in staat waren Mij te doden, verlieten deze twee steunen Mij nooit. Als zij Mij zo goed als stervende zagen, ondersteunden ze Mij met Mijn Wil die zij bevatten en schonken Mij als het ware vele teugjes leven.

Het voedsel voor Zijn leven: de Wil van Zijn Vader. Alles voor Hem was de Wil van de Vader. Als die Wil zegevierend te zien is in een schepsel, is dit schepsel Zijn steun tijdens Zijn Passie. Vandaar in Zijn Moeder, in Luisa, in wie dit leven verlangt te leven. In hen vindt Hij Gods Wil en op hen kan Hij leunen, daar in Getsemane maar ook verder in alle eeuwigheid want akten in de Goddelijke Wil blijven in alle eeuwigheid bestaan.

O, de wonderen van Mijn Willen. Wie kan ze ooit tellen of hun waarde bepalen? Daarom heb Ik wie van Mijn Willen leeft zo lief. Ik herken in hem Mijn evenbeeld, Mijn edele trekken en hoor Mijn eigen adem en stem. Indien Ik hem niet liefhad, zou Ik Mezelf bedriegen. Ik zou als een vader zijn zonder nageslacht, zonder het indrukwekkende gevolg van zijn hofhouding, zonder de kroon van zijn kinderen. En indien Ik geen nageslacht had, geen hofhouding, geen kroon, hoe zou Ik Me dan Koning kunnen noemen?

Een koning is geen koning wanneer hij geen rijk heeft, geen onderdanen. Als Ik geen mensen heb waarin Gods Wil heerst, geen schepselen waarin door genade de Wil van Mijn Vader regeert, geldt dit ook voor Mij.

Mijn koninkrijk wordt dus gevormd door wie in Mijn Wil leven. Uit dit Rijk kies Ik de Moeder, de Koningin, de kinderen, de dienaren, het leger, het volk. Ik ben alles voor hen en zij zijn alles voor Mij.”
Hen heb Ik lief en zal Ik nog meer gaven geven!